

सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकगर्जतिवत् (422) ज्ञेयानि । ^१लोकमृणः ।

(1053) “पृथ प्रक्षेपे” (X-चुरादि:-1554. सक. सेह. उभ.)

‘पृथेः पर्थयतीत्येतत् प्रक्षेपे णौ पदं विदुः ॥’ (श्लो.99) इति देवः ।
पर्थकः-र्थिका, पिपर्थयिषकः-षिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि
चौरादिककल्पयतिवत् (200) ज्ञेयानि । लत्वादिकं नास्येति विशेषः ।
अपर्थितः ।

(1054) “पृष्ठ सेचने” (I-भ्वादि:-705. सक. सेह. पर.)

‘—हिंसासंक्लेशनयोश्च’ इति माधवः ।

पर्षकः-र्षिका, पर्षकः-र्षिका, पिपर्षिषकः-षिका, ^२परीपृष्ठकः-षिका ;
पर्षिता-त्री, पर्षयिता-त्री, पिपर्षिषिता-त्री, परीपृष्ठिता-त्री ;
पर्षन्-३व्यतिपर्षन्-न्ती, पर्षयन्-न्ती, पिपर्षिषन्-न्ती ; —
— पर्षयमाणः, — परीपृष्ठ्यमाणः ;
— पर्षयिष्यमाणः, — परीपृष्ठिष्यमाणः ;
पृट्ट-पृह-पृष्ठ-पृष्टः ; — — — — —
^४पृष्टम्-पृष्टः-पृष्टवान्, पर्षितः, पिपर्षिषितः, परीपृष्ठितः-तवान् ;
पर्षः, ^५पर्षणः, सुपर्षी, पर्षः, पिपर्षिषुः, परीपर्षः ;
पर्षितव्यम्, पर्षयितव्यम्, पिपर्षिषितव्यम्, परीपृष्ठितव्यम् ;
पर्षणीयम्, पर्षणीयम्, पिपर्षिषणीयम्, परीपृष्ठणीयम् ;

1. लोकं पृणतीति लोकमृणः । ‘कप्रकरणे मूलविभुजादिभ्य उपसंख्यानम् ’

(वा. 3-2-5) इति कर्तरि कप्रत्यये, ‘लोकस्य पृणे’ (वा. 6-3-70) इति
मुमागमः । लोकमृणः=यागवेदिका, आशुकार्यकारी, जनरज्जकथा ।

2. यदन्ते सर्वत्र, ‘रीणं क्रदुपधस्य च’ (7-4-90) इति रीगागमः ।

3. ‘न गतिहिंसार्थेभ्यः ॥ (1-3-15) इति कर्मव्यतीहारे शानजिनेषधात् शतैव ।

4. उदित्तवेन क्वत्वायामिद्विकल्पनात्, निष्ठायाम्, ‘यस्य विभाषा’ (7-2-15)
इतीष्णिषेधः । षुट्टवम् ।

5. नन्दादित्वेन (3-1-134) कर्तरि ल्युप्रत्ययः ।

A. ‘अप्रायितो व्रजगृहेऽपि च पर्थितोऽभूदासम्बयन् जनमर्ति निजशाम्बरीभिः ॥’

आ. का. 3.15.